

JOHANNES 21:1-14

- 1 ¶ Hierna verscheen Jezus weer aan de leerlingen, nu bij het Meer van Tiberias. Dat gebeurde als volgt.
- 2 Bij het meer waren Simon Petrus en Tomas (dat betekent 'tweeling'), Natanaël uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs en nog twee andere leerlingen.
- 3 Petrus zei: 'Ik ga vissen.' 'Wij gaan met je mee,' zeiden de anderen. Ze stapten in de boot, maar de hele nacht vingen ze niets.
- 4 Toen het al ochtend werd, stond Jezus op de oever, al wisten de leerlingen niet dat het Jezus was.
- 5 Hij riep: 'Hebben jullie soms iets te eten?' 'Nee,' antwoordden ze.
- 6 'Gooi het net aan stuurboord uit,' riep Jezus, 'dan lukt het wel.' Ze wierpen het net uit en er zat zo veel vis in dat ze het niet omhoog konden trekken.
- 7 De leerling van wie Jezus hield zei tegen Petrus: 'Het is de Heer!' Zodra Simon Petrus dat hoorde, schortte hij zijn bovenkleed op-meer had hij niet aan-en sprong in het water.
- 8 De andere leerlingen kwamen met de boot en sleepten het net vol vis achter zich aan. Ze waren niet ver van de oever, ongeveer tweehonderd el.
- 9 Toen ze aan land kwamen zagen ze een vuurtje met vis erop en brood.
- 10 Jezus zei: 'Breng ook wat van de vis die jullie net gevangen hebben.'
- 11 Simon Petrus ging weer aan boord en trok het net aan land. Het zat vol grote vissen, welgeteld honderddrieënvijftig, en toch scheurde het niet.
- 12 Jezus zei tegen hen: 'Kom, eet iets.' Geen van de leerlingen durfde hem te vragen wie hij was, ze begrepen dat het de Heer was.
- 13 Jezus nam het brood en gaf hun ervan, en hij gaf hun ook vis.
- 14 Dit was al de derde keer dat Jezus aan de leerlingen verscheen nadat hij uit de dood was opgestaan.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Er wordt veel nagedacht over het leven na de coronacrisis.

Hoe gaat dat er uit zien?

Er zijn twee uiterste visies.

Aan de ene kant zijn er mensen die zo snel mogelijk het leven willen voortzetten.

Iemand zei zelfs: laat de zeis maar gaan over het dorre hout.

En met dat dorre hout waren de ouderen bedoeld met onderliggend leed, die zullen toch een keer sterven. Nu alleen iets eerder.

De jongere generatie moet de economie laten draaien. Die brengt leven.

Het zijn de mensen die vooral met cijfers komen. Maar of er een hart is...

Aan de andere kant zijn er de mensen die vinden dat de maatregelen lang streng moeten blijven totdat er een vaccin is ook al is dat op zijn vroegst juni volgend jaar.

Het zijn mensen met een groot hart voor kwetsbaren, maar als alle cijfers straks in het rood komen te staan dan gaan we volgend jaar beginnen en dan is er niks meer.

Hoe verder na de coronacrisis?

Hoe herpakten de discipelen het leven na Golgota en Pasen?

Johannes had net zijn evangelie afgesloten met de zin in 20:31: 'Jezus heeft nog veel meer wondertekeningen voor zijn leerlingen gedaan, die niet in dit boek staan, maar

deze zijn opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de messias is, de Zoon van God en opdat u door te geloven, leeft in zijn naam'.

Maar het is net alsof hij daarna de pen weer heeft opgepakt en wil zeggen: nee, dit verhaal moet er nog bij als antwoord op onze angsten en vragen.

Dat is het verhaal van vanmorgen.

We horen dat het leven weer zijn gewone oude gang lijkt te gaan.

Er zijn verschijningen geweest van de Opgestane Heer, die uit het isolement van de dood als de Levende verscheen.

Die moeten toch te denken hebben gegeven, tot bezinning hebben geleid, tot het gaan van een nieuwe weg, een nieuwe versie van het leven, vol hoop, vertrouwen in God en elkaar en de schepping zien in een nieuw licht.

Maar dat blijkt weer gauw vergeten.

Zeven discipelen gaan weer aan het werk: 'Over tot de orde van de dag'.

Alsof ze niks geleerd hebben.

En dan: Jezus, verschijnt weer aan de leerlingen bij het meer van Tiberias.

We horen niet de liefelijke naam 'meer van Galilea' (=meer van de harp), maar 'meer van Tiberias', verwijzend naar keizer Tiberius en zijn onderdrukking.

Want in die angstige en drukkende wereld leefden de discipelen en wij ook. **Dia 1**

Terwijl de discipelen aan het zwoegen en ploeteren zijn, staat Hij daar en roept: Hebben jullie soms iets te eten?

Je zal toch een hele nacht hebben gevist, niks hebben gevangen en iemand aan de oever vraagt: heeft het nog wat opgebracht?

Je zal de afgelopen weken in de rode cijfers terecht zijn gekomen met je bedrijf en dan komt een aandeelhouder vragen: kan ik nog wat in je winst delen?

Je zit midden in een relatiecrisis door die thuisisolatie en dan komt de dominee langs en vraagt zou je ouderling of diaken willen worden...

Dat is wat Jezus vraagt aan mensen in een hopeloze situatie: help me eens!

Als Hij nu eens had gezegd: 'zal Ik jou eens helpen?'

En als die discipelen dan 'nee' antwoorden, hoe vreemd is het dan om weer die stem te horen, die raad gaat geven: 'gooi het net aan stuurboord uit dan lukt het wel'.

Dit is toch een vreemd advies! Wat betekent dat?

Er zijn uitleggers die een verhaal ophangen over warme golfstromen in het meer veroorzaakt door warmwaterbronnen.

Vissen zouden zich er in koesteren en Jezus zag zo'n stroompje aan stuurboord.

Maar de discipelen hadden als ervaren vissers dit advies niet nodig.

Het zal meer zitten in het feit dat de stuurboord/rechterzijde van de boot niet voor de hand ligt om netten uit te werpen omdat daar het roer zit.

En als Jezus zegt dat wel te doen, dan zou Hij bedoelen: gooi je leven nu eens over een andere boeg, sla eens een richting in waar je moet vertrouwen op God.

Tegen alle menselijke berekeningen in zul je merken dat je zult vinden (dat staat er letterlijk), leven zult vinden. **Dia 3**

Wat voor boodschap zit hier nu in voor de crisistijd waarin wij ons bevinden?

We moeten de Paastijd, 50 dagentijd, open worden voor de roep van onze Heer.

Hij roept ons op om stappen te maken in een andere manier van leven, samenleven en het eens over een andere boeg te gooien.

Wat betekent dat?

In deze crisistijd leren door het afstand houden meer eerbied voor elkaar.

We gaan omzichtig en voorzichtig met elkaar om en de criminaliteit is minder.

Kunnen we dat ook volhouden als we weer dichterbij elkaar zitten? Gooi

Ik merk in alle gesprekken dat mensen door de onzekere tijd meer dan anders op hun geloof terugvallen en dat ook zeggen. Kunnen we dat erin houden? Gooi ...

Ik zag foto's van het Rijnmondgebied toen en nu, vies en kraakhelder.

Dat doet je de vraag stellen: kunnen we hierna een samenleving opbouwen, natuurlijk met industrie en vliegtuigen en transport die wat groener is. Gooi het ...

En ons Nederland kent een open economie, zo open dat nu blijkt dat we afhankelijk zijn van het buitenland waar we alles zo goedkoop mogelijk laten maken.

Kunnen we zelf nog iets maken? Gooi het ...

Onze samenleving kent heel veel middelen, producten, maar hebben we nog een doel, een hoger doel dat ons verbindt?

Ik denk aan die man die zei: als je een schip wilt bouwen vertel dan niet aan de mensen wat ze moeten doen, maar vertel ze over de zee. Gooi ...

Wordt samenleving die niet alleen cijfert maar ook een hart heeft, een samenleving die niet alleen vooruit moet maar ook een hoger doel kent.

We moeten niet blijven zitten waar we zitten en ons nooit verroeren om aan het einde te worstelen met de vraag: had ik niet dit, of dat...

Daarom: gooi het nu over een andere boeg.

Dat hebben de discipelen en de vroege kerk ook gedaan; men heeft de netten aan stuurboord/de rechterzijde uitgeworpen.

Na die Golgota-crisis, na Pasen.

Kijk dat Johannes-evangelie heeft een dubbele bodem. **Dia 3**

Dat vissen heeft te maken met de verkondiging van het evangelie -Ik zal u vissers van mensen maken-

En als Jezus zegt dat de netten die normaal aan de linkerzijde, aan bakboord werden uitgeworpen, nu aan stuurboord, aan de rechterzijde moeten worden uitgegooid...

Dan moet je de kaart van Israel eens voor je nemen.

Wie woonden er aan de linkerzijde van de zee van Tiberias? Veel Joden.

Wie woonden er aan de rechterzijde van de zee? Veel niet-Joden.

Welnu, het evangelie is gepredikt tot veel niet-Joden, met als resultaat: het lukte.

Velen werden gevonden, kwamen tot geloof zodat u/jij hier zit:

We zijn gevonden. Opgevist uit een zee van ellende. **Dia 4**

Wij vormen met elkaar die vangst, onder woorden wordt gebracht met 153 vissen.

En bij die 153 moet je ook niet platvloers denken aan precies 153.

Ook dat heeft symbolische betekenis.

Daar is natuurlijk heel veel uitleg over geweest omdat in het Hebreeuws elke letter een cijfer vertegenwoordigt.

Een van de bijzondere getallen was dan het getal 17 omdat dat de verkorte getalswaarde is van de naam Heer of Here.

En als je alle getallen van 1 tot 17 optelt kom je aan 153

En zo zijn er meer speculaties.

Maar laten we hier denken aan een getal dat een zekere volheid aangeeft.

In de antieke wereld werd gezegd dat er 153 soorten vissen bekend zijn.

Dus deden de discipelen een volmaakte vangst; van elke soort een vis.

De profeet Ezechiël heeft het in zijn visioen over een tempelbeek, die de Dode Zee gezond maakte, zodat vissen van allerlei soort gingen leven, zeer talrijk, waarover de vissers hun net uitspreiden.

Besef ik genoeg, dat ik gevonden ben en leef ik daar ook naar?

U, jij en ik zitten in dat net! We zijn geredde mensen!

En we zijn gered om te redden om met de slogan van het leger des Heils te spreken.

En om die missie te volbrengen moeten we niet alles van onszelf verwachten.
Want opmerkelijk is, dat dezelfde Heer, die net had gevraagd om eten, Zelf voor de maaltijd had gezorgd.

"Toen zij aan land kwamen zagen zij een vuurtje met vis erop en brood".

"Kom, eet iets", zegt Jezus.

Eerst had Jezus gevraagd om eten en wanneer de discipelen daarvoor hebben gezorgd, blijkt Jezus dat eigenlijk allemaal niet nodig te hebben.

Jezus blijkt alles al in huis te hebben.

Hoe kan dat? Het is de kern van het evangelie!

Jezus roept ons op het leven over een andere boeg te gooien...

Maar laten we niet denken dat wij daarmee een nieuwe topprestatie gaan leveren.

Welnee Jezus Zelf staat aan de oever en heeft alles al in huis.

Hij ontvangt ons en wij vangen Hem echt niet.

Dat geeft mijn leven in deze wereld een stuk ontspanning.

Hij staat aan de oever van mijn leven, de Gekruisigde en Opgestane en Hij ontvangt mij aan land met alles wat ik nodig heb..

We leven na Pasen na dat: 'En toch...'

We leven voort met beperkingen, we houden vol en we houden afstand.

Maar we weten dat Hij nabij blijft

Geert Boogaard dichtte:

*Wanneer het niet waar is dat er iemand in de wereld is gekomen
die de naam draagt Immanuel kan niemand leven.*

Ik kan niet leven tussen berichten als er geen bericht is van Hem

Niet tussen haat als er niet gezegd wordt:

'Alzo lief heeft God de wereld gehad'.

Amen